

---

5 KATALOGIZACIJA Z NORMATIVNO KONTROLO

Normativna kontrola omogoča doslednejšo rabo značnic pri katalogizaciji, hkrati pa tudi lažje vzdrževanje značnic v bibliografskih zapisih. Normativna kontrola temelji na povezavi med bibliografskimi in normativnimi zapisi. Normativni zapisi vsebujejo značnice, ki so enotno določene za uporabo v celotnem sistemu katalogizacije, ter druge podatke, kot so variantne značnice, sorodne značnice, opombe itd. Pri katalogizaciji z normativno kontrolo se vse spremembe v značnicah, dodajanje variantnih značnic ali drugih podatkov izvajajo samo v normativnem zapisu.

Z uvedbo normativne kontrole v sistem vzajemne katalogizacije se je spremenil vnos podatkov v polja, pri katerih je normativna kontrola vključena.

V ta polja lahko vnašamo enotne značnice samo preko normativne baze podatkov. Podobno velja tudi za dodajanje variantnih in sorodnih značnic. Tudi spreminjanje značnic je možno samo preko normativne baze podatkov.

Povezava med značnicami v bibliografskih zapisih in normativnimi zapisi je vzpostavljena s podpoljem 3 – *Številka normativnega zapisa*, kamor se vpisuje identifikacijska številka normativnega zapisa. Podpolje 3 vsebujejo vsa tista polja za značnice v bibliografskih zapisih, ki so pod normativno kontrolo. Ta povezava omogoča samodejno spreminjanje značnic v bibliografskih zapisih.

Po vzpostavitvi normativne kontrole lahko v starih zapisih ostane veliko število značnic nepovezanih. Nepovezane značnice lahko naknadno ročno povežemo z zapisi v normativni bazi podatkov.

Če v normativni bazi podatkov ni ustreznega normativnega zapisa, si lahko pomagamo z normativno bazo podatkov LC NAMES in ga iz nje prevzamemo. Pri tem je pomembno, da prevzeti zapis uskladimo z našimi katalogizacijskimi pravili. Če zapisa ni niti v bazi LC NAMES, kreiramo nov normativni zapis kar med kreiranjem ali ažuriranjem bibliografskega zapisa.